**Dosarul nr. 1-245/2024**
**(nr. urmărirea penală 2024150203)**
**PIGD 1-24054124-15-1-20052024**

**lS E N T I N Ţ Ă**
**În numele Legii**

**03 iunie 2024** **municipiul Cahul**

Judecătoria Cahul, sediul Central
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător Gorlenco Inga
Grefier Jorovlea Daniela
*Cu participarea:*
Procurorului în Procuratura raionului Cahul, Todos Victor
Apărătorului inculpatului, avocatul Covaliov Vitali
Inculpatului Roman *****

examinând în ședința de judecată publică, conform prevederilor art. 364[1] din Codul de procedură penală și 80[1] Cod penal, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în limba de stat, cauza penală de învinuire a lui

**Roman *****,** născut la *****, IDNP *****, originar și domiciliat în satul *****, moldovean, cetăţean al Republicii Moldova, studii medii, nesupus militar, date cu privire la dizabilitate nu sunt, la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află, anterior nejudecat,

învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (1) Cod penal.

Termenul de examinare a cauzei: 21 mai 2024 – 03 iunie 2024.
Procedura de citare legal executată.

**Procurorul în Procuratura raionului Cahul, Todos Victor**, s-a pronunțat pentru recunoașterea inculpatului Roman *****vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (1) Cod penal și stabilirea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 180 ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. Totodată, a solicitat încasarea de la Roman *****a cheltuielilor judiciare în sumă de 28,85 lei pentru efectuarea testului cu aparatul „Drager” și a păstra documentele anexate la materialele cauzei penale pe durata păstrării dosarului.

**Apărătorul inculpatului, avocatul Covaliov Vitali**, a solicitat pentru inculpat o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 150 ore, fără privarea dreptului de a conduce. Prin cererea din data de 30 mai 2024 a solicitat constatarea încălcării în cursul urmăririi penale a dreptului inculpatului Roman *****la apărare în calitate de bănuit, care au afectat grav drepturile inculpatului ce derivă din calitatea procesuală, examinarea posibilitatea reducerii pedepsei inculpatului Roman *****, drept compensare pentru încălcarea dreptului la apărare și aplicarea faţa inculpatului Roman *****, învinuit în baza art.264/1 alin.(4) Cod penal,

pedepsei penale blînde, sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității fără aplicarea pedepsei complementare sub formă de anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Asupra materialelor din dosar și a probelor administrate în faza de urmărire penală, instanța de judecată,-

**c o n s t a t ă :**

**Situația de fapt reținută de instanță.**

**Roman** *****, la data de 16 aprilie 2024 aproximativ la orele 21.30 minute, deținînd permis de conducere cu nr.*****, a condus automobilul de model ”*****” cu numere de înmatriculare **********pe strada satului ***** raionul Cahul în stare de ebrietate alcoolică, prin ce a încălcat cerințele art.14 lit.a) RCR potrivit căruia: *Conducătorului de vehicul îi este interzis: să conducă vehiculul în stare de ebrietate,…*”, fiind stopat și supus testării alcooscopice cu aparatul „Drager”, a fost stabilită concentraţia de alcool în aerul expirat la Roman *****de 1,43 mg/l, care în conformitate cu prevederile art. $134^{12}$ Cod penal, se atestă ca stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Astfel, prin acţiunile sale Roman *****a săvîrşit infracţiunea de *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, infracţiune prevăzută de art.$264^1$ alin.(1) Cod penal.*

În cadrul ședinței de judecată, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Roman *****, fiind asistat de apărătorul său, avocatul Covaliov Vitali, a declarat personal, prin înscris autentic, că recunoaște faptele indicate în rechizitoriu și încadrarea juridică a acestora în baza art. $264^1$ alin. (1) Cod penal, probele îi sunt cunoscute, înțelege conținutul lor și nu are obiecții asupra acestora, cerând ca judecată să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, deoarece nu solicită administrarea de noi probe.

Instanța de judecată, analizând cererea inculpatului susținută de apărătorul lui și, ascultând opinia procurorului, care a pledat pentru examinarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, constatând că din probele administrate în cursul urmăririi penale, care sunt concludente, pertinente și utile, rezultă că faptele inculpatului sunt stabilite, precum și că sunt suficiente date cu privire la persoana inculpatului pentru a permite stabilirea unei pedepse, prin încheierea judecătorească din 30 mai 2024 a dispus admiterea cererii inculpatului cu privire la judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Fiind audiat, inculpatul Roman *****, în ședința de judecată, sub jurământ, prin expunerea factologică ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, a declarat că, recunoaște că la data de 16 aprilie 2024 aproximativ la orele 21.30 minute, deținând permis de conducere, a condus automobilul de model „*****” cu numere de înmatriculare **********pe strada satului ***** raionul Cahul în stare de ebrietate alcoolică și fiind stopat și supus testării alcooscopice cu aparatul ”Drager”, a fost stabilită concentraţia de alcool în aerul expirat la Roman *****de 1,43 mg/l. Îi pare rău de cele comise. Este de acord să achite cheltuielile pentru testarea Drager.

Audiind inculpatul, studiind materialele cauzei penale, instanța de judecată ajunge la concluzie că declarațiile inculpatului în general confirmă circumstanțele faptice constatate de organul de urmărire penală și dovedite prin probele acumulate la urmărire penală referitor la comiterea infracțiunii de către inculpat.

De rând cu recunoașterea integrală a vinovăției pentru fapta incriminată, vina inculpatului Roman *****în comiterea infracțiunii incriminate prevăzute de art. $264^1$ alin. (1) Cod penal, se

mai confirmă prin mijloacele de probă acumulate la urmărirea penală şi acceptate de inculpat, fără a fi cercetate în ședința de judecată, şi anume:

**Proces-verbal privind consemnarea celor constatate din 17.04.2024**, pe faptul că Roman *****a condus automobilul de model ***** cu n/î „*****704” pe strada satului ***** raionul Cahul în stare de ebrietate alcoolică, fiind stabilită concentrația de alcool în aerul expirat de 1,43 mg/l. /f.d.03/.

**Proces verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate din 16.04.2024**. /f.d.05/.

**Tichetul Drager nr.9214 din 16.04.2024,** prin care s-a stabilit la Roman *****, concentrația de alcool în aerul expirat de 1,43 mg/l. /f.d.06/.

**Depoziţiile martorului, Dănăilă Constantin**, care declară că este angajat în calitate de Subofiţer Superior al DP Sud CH-TR-VL al INSP. La data de 16 aprilie 2024 la ora 19:00 a intrat în serviciu de noapte pînă la ora 07:00, împreună cu colegul său Armanu Pavel. În jurul orelor 21:35, aflîndu-se în exercitarea atribuţiilor de serviciu de patrulare în s. ***** r-nul Cahul pe traseu se deplasa automobilul de model „*****”. În vederea verificării documentelor conducătorului auto, a fost stopat mijlocul de transport de model „*****” cu n.î. „*****704” cu semnal sonor şi luminiscent. Conducătorul auto s-a conformat și a stopat mijlocul de transport, el s-a apropiat de automobil, în automobil erau mai multe persoane, la volan era o persoană de gen masculin care s-a prezentat Roman *****, în partea la pasagerul din față de asemenea era o persoană de gen masculin. A solicitat actele automobilului și permisul de conducere, acesta a fost întrebat dacă a consumat careva băuturi alcoolice în ultimele 24 de ore, și a fost întrebat dacă este de acord să fie supus testării alcooscopice, acesta a fost de acord, colegul Armanu Pavel i-a explicat procedura de suflare și i-a oferit mușțiucul și a efectuat o suflare timp de 05 secunde, rezultatul final fiind de 1,43 mg/l vapori de alcool în aerul expirat. Conducătorul auto a fost identificat ca Roman *****, născut la *****, locuitor *****, IDNP: *****, în baza actului de identitate prezentat de către acesta. Deasemenea din discuție cu acesta el a recunoscut că a servit 1 pahar de vin, de la el se simțea miros specific de alcool. Menționează faptul că din partea la conducător a coborît Roman *****, acesta nu a comunicat că a fost altă careva persoană la volan. Momentul stopării și al solicitării de a fi testat a fost înregistrat video de către el printr-o secvență video și încărcat pe un DVD+R și transmis OUP. /f.d.14-16/.

**Depoziţiile martorului Arnaut Pavel**, declară că activează în calitate de ofițer al SP a DP Sud al INSP. La data de 16.04.2024 orele 19:00 a intrat în serviciu de noapte pînă la ora 07:00 data de 17.04.2024, a fost implicat în serviciu de patrularea și menținerea ordinii publice conform graficului, de comun cu colegul său subofițer superior, Dănăilă Constantin, cu automobilul de serviciu de model Dacia Duster cu n/î MAI 9913. Astfel, la data de 16.04.2024 aproximativ ora 21:30, aflîndu-se în serviciul de patrulare în satul *****, r-nul. Cahul, a fost stopat un m/t de model ***** seria 5 cu n.î. *****704, la volanul căruia s-a stabilit a fi cetățeanul Roman *****. În urma verificării actelor și discuției cu conducătorul m/t sus menționat, din cavitatea sa bucală s-a simțit un miros specific de alcool. I-a fost propus, de către colegul său, să treacă testarea alcoolscopică, pentru stabilirea stării de ebrietate cît și vaporilor de alcool în aerul expirat. Cet. Roman *****, a fost de-acord să fie testat la alcoolemie cu aparatul „Drager 6810”, a fost testat de către el, unde, i-a adus la cunoștință care este procedura de testare și care sunt normele, cît și, că fiecare conducător la solicitarea agentului constatator este obligat să treacă testarea cu aparatul alcoolscopic. În urma testării cet. Roman *****, cu aparatul de tip „Drager 6810”, s-a stabilit rezultatul final de 1,43 mg/l, vapori de alcool în aerul expirat. Cu rezultatul aparatului „Drager 6810”, cet. Roman *****, a fost de acord, el fiind înlăturat de la

conducerea mijlocului de transport. Mijlocul de transport a fost dat sub recipisă cet. Andronic Cristian. Toate actele au fost semnate de către cet. Roman *****. Momentul stopării şi testării a fost înregistrat de către colegul său Dănăilă Constantin cu camera telefonului său personal de model "**********11" , /f.d.21-23/.

**Ordonanță și proces verbal de ridicare din 17.04.2024,** prin care de la Dănăilă Constantin a fost ridicat un CD-R cu înregistrări video. /f.d.17-20/.

**Proces verbal de examinare din 22.04.2024**, prin care a fost examinat CD-R cu înregistrările video în momentul stopării și testării lui Roman *****. /f.d.27-29/.

**Aprecierea instanţei de judecată.**

**Încadrarea juridică a faptelor reţinute de instanţă în sarcina inculpatului.**

În conformitate cu art. 8 din Codul de procedură penală, precum şi cu cele ale art. 21 din Constituţia Republicii Moldova, *orice cetăţean beneficiază de prezumţia de nevinovăţie, deschiderea unei proceduri judiciare penale, prin începerea urmăririi penale, nefiind posibilă decât în condiţiile prevăzute de lege.*

La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată, la pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte erga omnes, iar soluţia magistraţilor trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăţie, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunţe o soluţie de achitare.

Potrivit art. 101 alin.(1) şi (2) din Codul de procedură penală, *fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității şi veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.*

Conform art. 384 din Codul de procedură penală, *instanţa hotărăşte asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanţa îşi întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.*

Conform art. 389 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, *sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăția inculpatului în săvârşirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.*

Explicații în acest sens se conțin și în pct. 4) al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 10 din 24 februarie 2000 potrivit căruia, *sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.*

În privința inculpatului a fost pornită și efectuată urmărirea penală cu respectarea legislației procesual-penale în vigoare. La fel, prin prisma art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adusă la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează acuzația, precum și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit.

În conformitate cu art. 101 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, *fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenței, utilității şi veridicității ei, iar*

*toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.*

În rezultatul analizei probelor indicate, din punct de vedere al coroborării lor, instanța a ajuns la concluzia că acțiunile inculpatului Roman *****au fost corect încadrate în prevederile art. 264[1] alin. (1) Cod penal, cu semnele de calificare *„conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat”.*

**Individualizarea şi stabilirea pedepsei inculpatului.**

Potrivit art. 7 alin. (1) Cod penal *La aplicarea legii penale se tine cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracțiunii săvîrşite, de persoana celui vinovat şi de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.*

Prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea special, or potrivit art. 61 Codului penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzînd anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor.

Pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârșite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor, intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune şi când este capabilă să contribuie la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârșirii de noi infracţiuni atât de condamnat, cât şi de alte persoane.

Circumstanțe ce atenuează răspunderea penală, conform art. 76 Cod penal, în privința lui Roman *****nu au fost stabilite.

Totodată, recunoașterea vinovăției de către inculpate, care atrage incidența procedurii simplificate, nu poate valorifica ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal, deoarece ar însemna că aceleiași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică.

Circumstanțe ce agravează răspunderea penală, conform art. 77 Cod penal, în privința lui Roman *****nu au fost stabilite, or pot fi recunoscute drept circumstanțe agravante numai acele împrejurări, care sunt strict prevăzute de lege, stabilite de organele de urmărire penală și incluse în conținutul rechizitoriului.

La stabilirea pedepsei, instanța de judecată ține cont de prevederile art. 75 Cod penal, potrivit căruia persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă, în limitele fixate și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de

gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, se constată că sancțiunea art. $264^1$ alin. (1) Cod penal, prevede următoarea pedeapsă: muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Conform prevederilor art. $80^1$ alin. (1) Cod penal, *în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.*

Reieșind din prevederea precitată, limitele pedepsei prevăzute de art. $264^1$ alin. (1) Cod penal pentru inculpat vor constitui: muncă neremunerată în folosul comunității de la 150 la 180 de ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Având în vedere cele menționate și prevederile legii penale, de recunoașterea vinovăției inculpatului în cele comise, ținând cont de prevederile art. $80^1$ Cod penal și art. $364^1$ Cod de procedură penală, de faptul că infracțiunea săvârșită de inculpat este una ușoară, anterior inculpatul nu s-a aflat în conflict cu legea penală (f.d. 46), însă a fost tras la răspundere contravențională de trei ori, sancțiunile contravenționale având statutul „achitat și neperceput” (f.d. 47), nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru (f. d. 43).

Având în vedere cele menționate și prevederile legii penale, de recunoașterea vinovăției inculpatului în cele comise, ținând cont de prevederile art. $80^1$ Cod penal luând în considerație și atitudinea inculpatului față de cele săvârșite, instanța de judecată consideră oportună stabilirea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 160 (una sută șaizeci) ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Se reține că, fapta de care se învinuiește inculpatul Roman *****se caracterizează prin intenție directă, pe cale de consecință, aplicarea pedepsei penale fără privarea de dreptul special, la cazul dedus judecății, scopul legii penale de prevenție generală și particulară nu va fi atins.

Mai mult, în vederea asigurării siguranței traficului rutier conducătorii auto le este interzisă conducerea mijloacelor de transport în stare de ebrietate, prohibiție pe care inculpatul Roman *****, în pofida obligației avute determinate de calitatea de conducător nu a respectat-o, împrejurări ce justifică aplicarea pedepsei penale complimentare.

Referitor la aplicarea pedepsei complementare instanța de judecată remarcă că, legiuitorul nu întâmplător pentru această infracțiune a stabilit în calitate de pedeapsă anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, dat fiind ponderea infracțiunilor cu privire la conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate ceea ce provoacă un număr mare de accidente ca consecință a prevăzut în calitate de pedeapsă complementară privarea de dreptul special.

Ținând cont de faptul că pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane, instanța consideră că corectarea și reeducarea lui Roman *****este posibilă numai cu aplicarea unei pedepse penale sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Roman *****, condamnat la muncă neremunerată în folosul comunității, se obligă printr-un angajament să se prezinte, în termen de 5 zile de la momentul rămânerii definitive a hotărârii judecătorești, la organul de probațiune în a cărui rază teritorială își are domiciliul său.

Se comunică lui Roman *****că, în caz de eschivare cu rea-voință de la munca neremunerată în folosul comunității, această pedeapsă se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

În conformitate cu art. $21^1$ alin. (3) *Legea privind siguranța traficului rutier, organele care asigură executarea pedepsei penale sau sancțiunii contravenționale de privare de dreptul de a conduce mijloace de transport, în termen de până la 10 zile, remit autorităților competente permisele de conducere ridicate pentru anularea acestora.*

Astfel, din motiv că inculpatului i-a fost anulat dreptul de a conduce mijloace de transport, la rămânerea definitivă a sentinței urmează a fi remisă Agenției Servicii Publice, în vederea asigurării evidenței executării pedepsei complementare aplicate inculpatului Roman *****privind anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Instanța de jduecată menționează că în ședința de judecată a fost înaintată cererea din numele apărătorului Vitali Covaliov în interesele inculpatului prin care solicită:

- Constatarea încălcării în cursul urmăririi penale a dreptului inculpatului Roman *****la apărare în calitate de bănuit, care au afectat grav drepturile inculpatului ce derivă din calitatea procesuală.

- Examinarea posibilitatea reducerii pedepsei inculpatului Roman *****, drept compensare pentru încălcarea dreptului la apărare.

- Aplicarea faţa inculpatului Roman *****, învinuit în baza art.264/1 alin.(4) Cod penal, pedepsei penale blînde, sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității fără aplicarea pedepsei complementare sub formă de anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

În motivarea cererii apărare invocă că din materialele cauzei penale rezultă că la 16.04.2024 de organul de constatate poliției, în persoana subofițerului de poliție Dănăilă Constantin, a fost întocmit în privinţa lui Roman *****procesul-verbal de înlăturare de la conducerea vehicolului, din conținutul căruia reiese că Roman *****a fost înlăturat la data de 16.04.2024, ora 21.30, de la conducerea vehicolului. Astfel, reieșind din prevederile art.182/1 alin.(1) Cod de procedură penală, procesul-verbal de aplicarea măsurii preventive de înlăturare a lui Roman *****de la conducerea vehicolului din 16.04.2024, reprezintă actul procedural de recunoașterea lui Roman *****în calitate de bănuit.

Invocă apărarea că potrivit art.63 alin.(1) Cod de procedură penală, *Bănuitul este persoana fizică faţă de care există anumite probe că a săvîrşit o infracţiune pînă la punerea ei sub învinuire. Persoana poate fi recunoscută în calitate de bănuit prin unul din următoarele acte procedurale, după caz: 1) procesul-verbal de reţinere; 2) ordonanţa sau încheierea de aplicare a unei măsuri preventive neprivative de libertate; 3) ordonanţa de recunoaştere a persoanei în calitate de bănuit*. Mai mult, potrivit art.64 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, *Bănuitul are dreptul la apărare*. *Organul de urmărire penală îi asigură bănuitului posibilitatea să-şi exercite dreptul la apărare prin toate mijloacele şi metodele care nu sînt interzise de lege.* Astfel, prin procesul-verbal de aplicarea măsurii preventive de înlăturare a lui Roman *****de la conducerea vehicolului din 16.04.2024, care în sine este actul procedural de recunoașterea persoanei în calitate de bănuit, a fost încălcat grav dreptul lui Roman *****la apărare și dreptul să știe de ce este bănuit şi, în legătură cu aceasta, imediat după ce i s-a adus la cunoştinţă hotărîrea despre aplicarea măsurii preventive, să fie informat, în prezenţa apărătorului, în limba pe care o înţelege, despre conţinutul bănuielii şi despre încadrarea juridică a faptelor infracţionale de săvîrşirea cărora este suspectat.

Adaugă că conform art.94 alin.(2) Cod de procedură penală, *Constituie încălcare esenţială a dispoziţiilor prezentului cod, la administrarea probelor, violarea drepturilor şi libertăţilor*

*constituţionale ale persoanei sau a prevederilor legii procesuale penale prin privarea participanţilor la proces de aceste drepturi sau prin îngrădirea drepturilor garantate, fapt care a influenţat sau a putut influenţa autenticitatea informaţiei obţinute, a documentului sau a obiectului.*

Menționează, că conform art.385 alin.(4) Cod de procedură penală, *Dacă, în cursul urmăririi penale sau judecării cauzei, s-au constatat încălcări care au afectat grav drepturile inculpatului ce derivă din calitatea procesuală a inculpatului, instanţa examinează posibilitatea reducerii pedepsei inculpatului drept compensare pentru aceste încălcări*. Ținînt cont de circumstanțele cauzei, inculpatul Roman *****recunoaște vina, de comportamentul inculpatului pînă și după săvîrșirea infracțiunii, inculpatul nu a incălcat restricțiile puse la faza de urmărire penală și de instanța de judecată, consideră că este posibilă stabilirea în privința lui Roman *****unei pedepse penale blînde, sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității fără aplicarea pedepsei complementare sub formă de anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Referitor la cererea apărării, instanța de judecată menționează că solicitarea urmează a fi respinsă ca fiind neîntemeiată, or, avînd în vedere că inculpatul Roman *****, fiind asistat de apărătorul său, avocatul Covaliov Vitali, a declarat personal, prin înscris autentic, că recunoaște faptele indicate în rechizitoriu și încadrarea juridică a acestora în baza art. 264[1] alin. (1) Cod penal, probele îi sunt cunoscute, înțelege conținutul lor și nu are obiecții asupra acestora, cerând ca judecată să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, se prezumă că inculpatul acceptă toate acțiunile procesuale, întocmite în privința sa, inclusiv procesul-verbal de înlăturare de la conducerea vehicolului din data de 16.04.2024.

Conform procesul-verbal de înlăturare de la conducerea vehiculului din 16.04.2024, Roman *****a fost înlăturat de la conducerea vehiculului din motivul conduceri mijlocului de transport în stare de ebrietate.

Prin ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuit din 30 aprilie 2024 Roman *****a fost recunoscut în calitate de bănuit, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264[1] alin.(1) Cod penal. /f.d.33/.

Tot la data de 30 aprilie 2024 lui Roman *****i-au fost explicate drepturile și obligațiile în calitate de bănuit, a fost audiat cu prezența apărătorului Vitali Covaliov. /f.d.37/.

Prin ordonanța procurorului din 15 mai 2024, Roman *****a fost pus sub învinuire de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.264[1] alin.(1) Cod penal. /f.d.55/.

În conformitate cu art.175 alin.(3) Cod de procedură penală, *Măsuri preventive sânt: 1) obligarea de a nu părăsi localitatea; 2) obligarea de a nu părăsi ţara; 3) garanţia personală; 4) garanţia unei organizaţii; 5) ridicarea provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport; 5 1 ) înlăturarea de la conducerea mijlocului de transport; 6) transmiterea sub supraveghere a militarului; 7) transmiterea sub supraveghere a minorului; 8) liberarea provizorie sub control judiciar; 9) liberarea provizorie pe cauţiune; 10) arestarea la domiciliu; 11) arestarea preventivă.*

Conform art.182[1] alin.(1),(3),(6) Cod de procedură penală, *(1) Persoana care conduce mijlocul de transport se înlătură de la conducere de către organul de constatare dacă există temeiuri suficiente că aceasta se află în stare de ebrietate inadmisibilă produsă de alcool sau de alte substanţe. (3) Mijlocul de transport al cărui conducător a fost înlăturat de la conducere se ridică şi, dacă nu poate fi predat proprietarului, posesorului sau reprezentantului lor, se aduce la staţia de parcare specială sau la subdiviziunea de poliţie cea mai apropiată de locul constatării infracţiunii. (6) Mijlocul de transport se restituie proprietarului, posesorului sau*

*reprezentantului legal imediat după înlăturarea temeiurilor pentru aducerea la parcare prevăzute la alin.(1).*

Reglementarea de mai sus nu specifică că acțiunea organului constatator de înlăturare de la conducere a persoanei care conduce mijlocul de transport ar oferi persoanei înlăturate statutul de bănuit.

Conform art.63 alin.(1),(2),(3),(5) Cod de procedură penală, *(1) Bănuitul este persoana fizică față de care există anumite probe că a săvârşit o infracţiune pînă la punerea ei sub învinuire. Persoana poate fi recunoscută în calitate de bănuit prin unul din următoarele acte procedurale, după caz: 1) procesul-verbal de reţinere; 2) ordonanța sau încheierea de aplicare a unei măsuri preventive neprivative de libertate; 3) ordonanța de recunoaştere a persoanei în calitate de bănuit. (2) Organul de urmărire penală nu este în drept să mențină în calitate de bănuit: 1) persoana reținută – mai mult de 72 de ore; 2) persoana în privința căreia a fost aplicată o măsură preventivă neprivativă de libertate – mai mult de 10 zile din momentul când i s-a adus la cunoştință ordonanța despre aplicarea măsurii preventive; 3) persoana în privința căreia a fost dată o ordonanță de recunoaștere în această calitate – mai mult de 3 luni. (3) La momentul expirării, după caz, a unui termen indicat în alin.(2), organul de urmărire penală este obligat să elibereze bănuitul reținut ori să revoce, în modul stabilit de lege, măsura preventivă aplicată în privința lui, dispunând scoaterea lui de sub urmărire sau punerea lui sub învinuire. (5) Calitatea de bănuit încetează din momentul eliberării reţinutului, revocării măsurii preventive aplicate în privința lui ori, după caz, anulării ordonanţei de recunoaştere în calitate de bănuit şi scoaterii lui de sub urmărire, sau din momentul emiterii de către organul de urmărire penală a ordonanţei de punere sub învinuire.*

La art.63 alin.(1) pct.2) Cod de procedură penală este specificat cert, că actul procedural de recunoaștere în calitate de bănuit poate fi doar ordonanța sau încheierea de aplicare a măsurii preventive, iar în corelație cu art.177 Cod de procedură penală, asemenea acte pot fi emise doar de către organul de urmărire penală sau instanța de judecată, și doar în cadrul unei proceduri în care s-a decis pornirea urmăririi penale.

Un argument în plus în suportul acestor raționamente este și faptul cert, că toate măsurile preventive din gama specificată la art.175 alin.(3) Cod de procedură penală (în afară de înlăturarea de la conducerea mijlocului de transport), raportat la prevederile art.177 alin.(1),($1^1$) Cod de procedură penală, pot fi aplicate doar după pornirea urmăririi penale.

În cazul din speță este cert, că la momentul înlăturării inculpatului de la conducerea mijlocului de transport urmărirea penală nu era încă pornită, ordonanța de începere a urmăririi penale fiind emisă la 22 aprilie 2024. /f.d.1/.

Legislatorul a intervenit cu o coliziune procesuală atunci când, pe de o parte la art.177 Cod de procedură penală instituie exhaustiv actele procedurale prin care pot fi aplicate măsurile preventive – ordonanța organului de urmărire penală și încheierea instanței de judecată, iar pe de altă parte la art.$182^1$ CPP implementează o unică măsură preventivă care poate fi aplicată doar de către agentul constatator printr-un act real care mai mult ține de activitatea administrativă.

Necătând la această disensiune, cert este că, aplicarea acestei măsuri preventive nu constituie temei de atribuire a statutului de bănuit persoanei înlăturate de la conducerea mijlocului de transport, or la art.63 alin.(1) Cod de procedură penală este specificat cert, că actul procedural de recunoaștere în calitate de bănuit poate fi doar ordonanța sau încheierea de aplicare a măsurii preventive, iar în corelație cu art.177 Cod de procedură penală asemenea acte pot fi emise doar de către organul de urmărire penală sau instanța de judecată, și în cadrul unui proces

în care este deja pornită urmărirea penală. Nici prerogativele organului de constatare specificate la art.273 CPP nu-l împuternicesc de a emite ordonanțe în sfera aplicării măsurilor preventive.

În temeiul ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuit din 30.04.2024, Roman *****a obținut statutul de bănuit în conformitate cu art.63 alin.(1) pct.3) Cod de procedură penală.

Astfel că învinuirea a fost înaintată de către procuror în termenul legal, deoarece în privința lui Roman *****nu a fost aplicată măsura nonprivativă de liberate care ar fi generat calitatea de bănuit (nici sub aspect formal al actului procedural prin care se atestă statutul de bănuit, nici sub aspectul calității subiectului care este abilitat de a atribui calitatea procedurală de bănuit și doar în cadrul urmăririi penale începute). Statutul de bănuit i-a fost atribuit lui Roman *****în baza ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuit, iar termenul de menținere a statutului de bănuit urmează a fi calculat din data emiterii ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuit.

Reieșind din cele expuse, este eronată concluzia apărării privind constatarea încălcării în cursul urmăririi penale a dreptului inculpatului Roman *****la apărare în calitate de bănuit, care au afectat grav drepturile inculpatului ce derivă din calitatea procesuală și neîntemeiată solicitarea privind examinarea posibilității reducerii pedepsei inculpatului Roman *****, drept compensare pentru încălcarea dreptului la apărare.

Cu referire la solicitarea apărării privind aplicarea art.79 Cod penal şi excluderea pedepsei complementare obligatorii, instanţa de judecată menţionează că solicitarea urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art.79 alin.(1), *Ţinând cont de circumstanţele excepţionale ale cauzei, legate de scopul şi motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârşirea infracţiunii, de comportarea lui în timpul şi după consumarea infracţiunii, de alte circumstanţe care micşorează esenţial gravitatea faptei şi a consecinţelor ei, precum şi de contribuirea activă a participantului unei infracţiuni săvârşite în grup la descoperirea acesteia, instanţa de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracţiunea respectivă, sau una mai blândă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie.*

În spiritul acestei norme penale, se înţelege că trebuie să existe ori în împrejurările în care s-a derulat fapta infracţională, ori în datele privind personalitatea infractorului, circumstanţe, împrejurări, particularităţi, situaţii sau stări de lucruri, care constituie excepţie de la starea obişnuită a lor ori a personalităţii inculpatului.

Împrejurările obişnuite sunt cele care predomină şi caracterizează majoritatea cetăţenilor şi nu pot fi considerate excepționale. Ca excepționale, instanța urmează să stabilească astfel de împrejurări, care micşorează esenţial gravitatea faptei şi a consecinţelor ei, precum şi date privind personalitatea făptuitorului (de ex: grad de invaliditate – I, II (persoana cu dezabilităţi severe şi accentuate), merite deosebite faţă de societate, alte circumstanţe de importanţă majoră).

Studiind în deplină măsură şi obiectiv circumstanţele cauzei în corelaţie cu personalitatea inculpatului, instanţa nu a constatat careva circumstanţe excepţionale ale cauzei, care să determine aplicarea prevederilor art.79 Cod penal în privinţa pedepsei complimentare.

Practica judiciară demonstrează, că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracțiuni. Pedeapsa şi modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în aşa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârşirii unor fapte similare.

Doar recunoașterea vinovăției, căința sinceră şi săvârşirea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare nu constituie circumstanțe atenuante excepționale. Nu poate fi acceptată concepțional săvârșirea infracțiunii pentru prima dată ca fiind o circumstanță excepțională, or ea

nu este legată de scopul şi motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul şi după consumarea infracţiunii, de alte circumstanţe care micşorează esenţial gravitatea faptei şi a consecinţelor ei, după cum se cere la art.79 Cod penal.

Este necesar de remarcat, că infracțiunea dată prezintă un pericol social sporit, aşa cum generează pericol de diminuare a securității traficului rutier în care sunt implicate multiple unități de transport, conducătorii cărora sunt justificați să creadă în nivelul înalt al securității traficului şi în eficacitatea măsurilor de protecţie a securităţii la trafic din partea statului.

Instanţa consideră că scopul pedepsei penale va fi atins doar prin aplicarea pedepsei complementare obligatorii – anularea dreptului de a conduce mijloacele de transport.

Prin urmare, se exclude posibilitatea aplicării față de inculpat a prevederilor art.79 Cod penal, pedeapsa stabilită acestuia este justă și corectă sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, cât și prin punctul de vedere al necesității reeducării făptuitorului, iar concluzia instanței de fond precum că corectarea condamnatului este posibilă numai prin aplicarea unei pedepse în formă de muncă neremunerată în folosul comunității şi prin aplicarea pedepsei complementare, corespunde circumstanțelor cauzei, este corectă.

**Cu referire la cheltuielile judiciare.**

În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 14 Cod de procedură penală, *la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiuni privind cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.*

În cadrul dezbaterilor judiciare, procurorul a solicitat încasarea din contul inculpatului Roman *****a cheltuielilor suportate în legătură cu efectuarea testării cu aparatul „Drager” în sumă de 28,85 lei.

Potrivit art. 227 alin. (1) Cod de procedură penală, *cheltuielile judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfăşurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare cuprind sumele: plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părţii vătămate, reprezentanţilor lor, experţilor, specialiştilor, interpreţilor, traducătorilor şi asistenţilor procedurali; cheltuite pentru păstrarea, transportarea şi cercetarea corpurilor delicte; care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenţei juridice garantate de stat; cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei judiciare sau de reconstituire a faptei; cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală. Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.*

Potrivit art. 229 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, *cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare.*

Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare.

Instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influienţa substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.

Astfel, raportând prevederile legale evidențiate supra la materialele cauzei, instanța ajunge la concluzia că plata cheltuielilor judiciare urmează a fi pusă în sarcina lui Roman *****atâta timp cât aceasta a recunoscut că a comis infracțiunea imputată, vina acesteia fiind dovedită incontestabil, or cheltuielile care au fost suportate în această cauză penală au avut la bază comportamentul infracțional al acesteia.

Prin urmare, solicitarea procurorului privind încasarea de la inculpat a cheltuielilor judiciare în sumă totală de 28,85 lei, în prezenta cauză penală, din contul inculpatului Roman *****în contul statului, urmează a fi admisă integral, or instanța de judecată nu a stabilit careva temeiuri de eliberare de la plata cheltuielilor judiciare.

**Cu referire la corpurile delicte.**

În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 13) Cod de procedură penală, *la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează chestiunea cu privire la corpurile delicte.*

Instanţa reţine că potrivit art. 397 alin. 3) şi 5) din Codul de procedură penală *dispozitivul sentinţei de condamnare, precum şi al celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lângă chestiunile enumerate în art. 395 şi 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă 3) hotărîrea cu privire la corpurile delicte.*

În sensul art. 158 alin.(1) din Codul de procedură penală *Corpuri delicte sânt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvârşirea infracţiunii, au păstrat asupra lor urmele acţiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acţiuni, precum şi bani sau alte valori ori obiecte şi documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracţiunii, constatarea circumstanţelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale.*

Potrivit art. 162 alin. (1) Cod de procedură penală, *în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte. În acest caz,* 1*) uneltele care au servit la săvîrşirea infracţiunii vor fi confiscate şi predate instituţiilor respective sau nimicite; 2) obiectele a căror circulaţie este interzisă vor fi predate instituţiilor respective sau nimicite; 3) lucrurile care nu prezintă nici o valoare şi care nu pot fi utilizate vor fi distruse, iar în cazurile în care sînt cerute de persoane ori instituţii interesate, ele pot fi remise acestora; 4) banii şi alte valori dobîndite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceştia nu sînt identificaţi, se trec în proprietatea statului. În caz de conflict referitor la apartenenţa acestor obiecte, litigiul se soluţionează în ordinea procedurii civile. Banii marcaţi, asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale, se trec în venitul statului, iar echivalentul lor se restituie proprietarului de la bugetul de stat. Banii sau alte valori materiale utilizate din contul mijloacelor financiare alocate pentru activitatea specială de investigaţii, în scop de identificare a intenţiilor şi de verificare a sesizării cu privire la săvârşirea infracţiunii, se trec la bugetul de stat; 5) documentele care constituie corpuri delicte rămîn în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate.*

Prin ordonanța organului de urmărire penală din 22 aprilie 2024, a fost recunoscut în calitate de corp delict – un dispozitiv optic de stocare de tip CD-R de culoare albă.

Astfel, corpul delict, un dispozitiv optic de stocare de tip CD-R, de păstrat la materialele cauzei pe toată durata păstrării dosarului penal.

Mijloacele materiale de probă, procesul verbal privind constatrea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, din 16.04.2024, recunoscut ca mijloc

material de probă prin ordonanța din 22.04.2024, de păstrat la materialele cauzei pe toată durata păstrării dosarului penal.

În conformitate cu prevederile art. $80^1$ Cod penal, art.$364^1$, 384, 385, 389, 392-395 Cod de procedură penală, instanţa de judecată,

**h o t ă r ă ş t e :**

Roman *****Mihail, se recunoaște vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. $264^1$ alin. (1) Cod penal, și prin aplicarea prevederilor art. $80^1$ Cod penal, a-i aplica pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 160 (una sută șaizeci) ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Roman *****, condamnat la muncă neremunerată în folosul comunității, se obligă printr-un angajament să se prezinte, în termen de 5 zile de la momentul rămânerii definitive a hotărârii judecătorești, la organul de probațiune în a cărui rază teritorială îşi are domiciliul său.

Se comunică lui Roman *****că, în caz de eschivare cu rea-voință de la munca neremunerată în folosul comunității, această pedeapsă se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Se încasează de la Roman *****în bugetul de stat cheltuielile judiciare pentru efectuarea testării alcoolscopice în cuantum de 28,85 (douăzeci şi opt, 85) lei.

Corpul delict, un dispozitiv optic de stocare de tip CD-R, de păstrat la materialele cauzei pe toată durata păstrării dosarului penal.

Mijloacele materiale de probă, procesul verbal privind constatrea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, din 16.04.2024, recunoscut ca mijloc material de probă prin ordonanța din 22.04.2024, de păstrat la materialele cauzei pe toată durata păstrării dosarului penal.

Copia prezentei sentințe, la rămânerea definitivă, urmează a fi remisă Agenției Servicii Publice, în vederea asigurării evidenței executării pedepsei complementare aplicate lui Roman *****privind anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Se respinge solicitarea apărării privind constatarea încălcării în cursul urmăririi penale a dreptului inculpatului Roman *****la apărare în calitate de bănuit, care au afectat grav drepturile inculpatului ce derivă din calitatea procesuală, examinarea posibilităţii reducerii pedepsei inculpatului Roman *****, drept compensare pentru încălcarea dreptului la apărare și aplicarea faţa inculpatului Roman *****, învinuit în baza art.264/1 alin.(1) Cod penal, pedepsei penale blînde, sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității fără aplicarea pedepsei complementare sub formă de anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, ca fiind neîntemeiată.

Sentința este cu drept de recurs la Curtea de Apel Cahul în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Cahul, sediul Central.

**Preşedintele şedinţei,**
**Judecător** **Inga Gorlenco**